

PARAULA I VIDA

«Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra ni s'entrenaran mai més a fer la guerra» (Is 2,4)

La construcció de la pau constitueix la fita més desitjada per tots els homes en el nostre temps. És una qüestió que a tots preocupa i interessa, com es manifesta diàriament en l'opinió pública. Però la qüestió està en la forma d'entendre la pau, com a bé de la persona i de la societat. En ocasions es percep una visió de la pau que s'esgota en un sentiment superficial de tranquil·litat o una disposició a acceptar-la a qualsevol preu, sense salvaguardar allò que és just i verdader.

L'Església inicia l'any convidant a pregar per la pau. Enguany la seva pregària s'ha centrat en la «família humana, comunitat de pau». Al nostre calendari civil també es dedica en aquest mes de gener una jornada en memòria de Mahatma Gandhi, especialment a l'escola, per recordar a tots aquest valor fonamental que ha d'orientar els nostres esforços.

Els cristians creiem que la pau és responsabilitat nostra, però també és un do de Déu, perquè Ell és la font de tot bé, i, al crear-nos a imatge seva, ens crida a viure en comunitat amb Ell i amb els altres, és a dir, a ser constructors de la seva pau.

No obstant això, la pau, com la voluntat humana, és un bé fràgil. D'aquí la necessitat de trobar nous motius i forces perquè sigui una meta possible. Un cristià sap que Crist és «la nostra pau». Units a Ell i seguint les seves petjades és possible realitzar aquesta gran obra que respon a l'aspiració més profunda del cor humà. En aquest sentit, la fe cristiana té un paper essencial per suscitar gestos de pau i consolidar les seves exigències. La confiança en Déu misericordiós i compassiu que ens crida a la fraternitat; la confiança en els homes i dones, gràcies a la imatge de Déu impresa en tots; l'esforç concret per acollir i no desentendre'ns de les ferides humanes, constitueixen elements fonamentals en el camí de la construcció de la pau.

El beat Joan XXIII va indicar quatre exigències o pilars sobre els que s'edifica la pau: la veritat, la justícia, l'amor i la llibertat. La veritat —va dir— serà fonament de la pau quan cada individu prengui consciència, més que dels propis drets, també dels propis deures amb els altres. La justícia edificarà la pau quan cadascú respecti concretament els drets aliens. L'amor serà ferment de pau quan la gent senti les necessitats dels altres com a pròpies i comparteixi amb ells el que posseeix, començant pels valors de l'esperit. Finalment, la llibertat alimentarà la pau i la farà fructificar quan, en l'elecció dels mitjans per assolir-la, els individus es guiïn per la raó i assumeixin amb valentia la responsabilitat de les pròpies accions (Cf. Joan Pau II, Missatge Mundial de la Pau, 2003).

† **Javier Salinas i Viñals**

Bisbe administrador apostòlic de Lleida

El Pont de Suert celebra la 422 festa de la Confraria de Sant Sebastià

► Diumenge 20 de gener, el Pont de Suert i comarca de la Ribagorça, celebra la 422 festa de Sant Sebastià. Dissabte 19, 8 tarda, Eucaristia de la vigília, amb predicació a càrrec de Mn. Pere Fibla, missioner a Colòmbia i cant dels goigs. Diumenge 20, 11.30, Missa de la solemnitat, predicació i cant dels goigs. Tot seguit processó pel barri del Roser. 8 tarda, Rosari i veneració de la relíquia del Sant. Dilluns 21, 11.30 del matí, Eucaristia pels difunts de la Confraria de Sant Sebastià, presidida pel bisbe Xavier Salinas.

La Confraria de la Casa d'Andalusia imposa la Medalla d'Honor al bisbe Xavier Salinas

► La Hermandad de Nuestra Señora del Rocío y Cofradía de Nazarenos del Santo Crucifijo de la Casa d'Andalusia de Lleida, ha imposat al bisbe Xavier Salinas, la Medalla d'Honor d'aquesta Germandat. L'acte tingué lloc en el Palau Episcopal, on els membres de la Confraria, encapçalats pel germà major José Manuel Gómez i el consiliari, Mn. Vicenç Alfonso, informaren al Sr. Bisbe de les seves activitats i del procés de fusió amb la Confraria del Silenci del Centre Andalus Terraferma, ara unit amb la Casa d'Andalusia i la voluntat de mantenir la Processó del Silenci en la nit del Dijous Sant. Mons. Salinas agrai la distinció i convidà a la germandat a continuar treballant en la conservació de les tradicions cristianes de Lleida.

Llardecans honora la seva patrona, la Mare de Déu de Loreto

Properes les festes nadalenques, el poble de Llardecans celebrà com és tradició, la festa de la seva patrona la Mare de Déu de Loreto.

Ho féu el 10 de desembre, a les 12 del migdia amb una Missa solemne celebrada a la capella-santuari de Loreto, plena de gom a gom i que ha estat recentment dignificada amb l'adequació i millora del presbiteri i l'altar.

El rector de la Unitat pastoral de l'Eix Comercial de Lleida, Mn. Joan Mora, fou enguany qui presidí l'Eucaristia, concelebrada pel rector Mn. Josep M. Cebrià, Mn. Martí Sandiumenge, Mn. Manel Mercadé i el P. Robert Louan.

Mn. Mora en la seva homilia es referí a la Casa de Maria a Natzarè, origen de la devoció a la Mare de Déu de Loreto i on l'Àngel anuncià l'Encarnació del Fill de Déu i la Verge va viure en família. Alhora convidà els fidels a prendre Maria com exemple de confiança en Crist i a la Sagrada Família com a model de les famílies cristianes.

En el moment de l'ofertori es presentaren diverses ofrenes sim-

bòliques, com el primer oli de la Cooperativa o les flors de l'Associació de Dones «Verge de Loreto» i també dels infants de l'escola, que es van sumar a la celebració.

El cor parroquial solemnitzà l'Eucaristia, que va cloure amb la veneració de la imatge de la Patrona en el seu cambri, mentre es cantaren els populars goigs:

*Celestial emperadora
Verge Sagrada Família,
empareu-nos nit i dia
de Loreto gran Senyora.*

Per la tarda, el poble de Llardecans retornà al santuari de Loreto per a resar el Rosari als peus de la Patrona i fer la cloenda de la Novena, que com és tradició precedeix a la festa patronal.

Un llibre evoca el pelegrinatge de Llardecans a Torreciutat i Barbastre

► La parròquia de Llardecans ha editat recentment un llibretó del qual n'és autor Hèlios Pardell. La publicació evoca el pelegrinatge que tingué lloc el 5 de maig de 2007 al santuari de Torreciutat, on es portà una imatge de la Verge de Loreto i a Barbastre, per venerar en el santuari dels màrtirs claretians les despulles del beat Miquel Masip, fill del poble.

DIUMENGE II DE DURANT L'ANY

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,3.5-6)

El Senyor em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu». El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meua glòria; però ara Ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meua salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra».

► Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i Ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però Vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: / com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor». R. Anuncio amb goig la salvació / davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la; / ho sabeu prou, Senyor. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,1-3)

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sòstenes, a la comunitat de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells.

Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,29-34)

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué: «Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel».

Després Joan testificà: «He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: "Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa, és el qui bateja amb l'Esperit Sant". Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu».

► Lectura del libro de Isaías (Is 49,3.5-6)

El Señor me dijo: «Tú eres mi siervo, de quien estoy orgulloso.» Y ahora habla el Señor, que desde el vientre me formó siervo suyo, para que le trajese a Jacob, para que le reuniese a Israel —tanto me honró el Señor, y mi Dios fue mi fuerza—: «Es poco que seas mi siervo y restablezcas las tribus de Jacob y conviertas a los supervivientes de Israel; te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra.»

► Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / Él se inclinó y escuchó mi grito; / me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides sacrificio expiatorio, / entonces yo digo: «Aquí estoy.» R.

Como está escrito en mi libro: / «Para hacer tu voluntad.» / Dios mío, lo quiero, / y llevo tu ley en las entrañas. R.

He proclamado tu salvación / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios: / Señor, tú lo sabes. R.

► Comienzo de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,1-3)

Yo, Pablo, llamado a ser apóstol de Cristo Jesús por designio de Dios, y Sóstenes, nuestro hermano, escribimos a la Iglesia de Dios en Corinto, a los consagrados por Cristo Jesús, a los santos que él llamó y a todos los demás que en cualquier lugar invocan el nombre de Jesucristo, Señor de ellos y nuestro. La gracia y la paz de parte de Dios, nuestro Padre, y del Señor Jesucristo sean con vosotros.

► Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,29-34)

En aquel tiempo, al ver Juan a Jesús que venía hacia él, exclamó: «Éste es el Cordero de Dios, que quita el pecado del mundo. Éste es aquel de quien yo dije: "Tras de mí viene un hombre que está por delante de mí, porque existía antes que yo." Yo no lo conocía, pero he salido a bautizar con agua, para que sea manifestado a Israel.»

Y Juan dio testimonio diciendo: «He contemplado al Espíritu que bajaba del cielo como una paloma, y se posó sobre él. Yo no lo conocía, pero el que me envió a bautizar con agua me dijo: "Aquél sobre quien veas bajar el Espíritu y posarse sobre él, ése es el que ha de bautizar con Espíritu Santo." Y yo lo he visto, y he dado testimonio de que éste es el Hijo de Dios.»

La popular pintura de Sant Joan Baptista de Murillo. Museu del Prado (Madrid)

COMENTARI

Seguim amb el Baptisme de Crist

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): He 10,32-36 / Sl 33 / Jn 17,11b-19 ■ **dimarts:** 1Sa 16,1-13 / Sl 88 / Mc 2,23-28 □ **dimecres:** 1Sa 17,32-33.37.40-51 / Sl 143 / Mc 3,1-6 □ **dijous:** 1Sa 18,6-9;19,17 / Sl 55 / Mc 3,7-12 □ **divendres:** Ac 22,3-16 (o bé: Ac 9,1-22) / Sl 116 / Mc 16,15-18 □ **dissabte:** 2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / Sl 95 / Mc 3,20-21 ■ **diumenge** vinent, III durant l'any (lit. hores: 3a setm.): Is 8,23b-9,3 / Sl 26 / 1Co 1,10-13.17 / Mt 4,12-23.

L'evangeli d'avui continua el tema del diumenge anterior: el del Baptisme de Crist. Fins la Quaresma tenim tres diumenges *durant l'any*, amb uns textos preciosos, que anuncien fins a quin punt és a prop el Regne de justícia i d'amor, de joia i de llibertat que Crist ens ha portat: fins a quin punt és a prop Crist que ens porta al Regne del Pare.

L'Evangeli de Joan presenta avui el Baptista, que, en veure venir Jesús, el saluda així: «Mireu, l'Anyell de Déu, el qui lleva el pecat del món». Sí, Jesús és a la vegada l'Anyell i el Bon Pastor. És el Bon Pastor que ens guia a verdes prades: a una vida virtuosa; però és també l'Anyell de Déu que, amb tots els pecats de la humanitat a sobre, és conduït a l'escorxadador: a la Creu. Pastor i Anyell, Guia entregat que mostra en la Creu l'Amor més gran.

Ara, Joan Baptista assenyala Jesús i diu que és l'home «que m'ha passat davant perquè —abans que jo— ell ja existia». Sí, Jesús existia des del principi perquè és la Paraula de Déu que «es fa carn». Lluc dirà una cosa semblant: «Ve el que és més fort que jo» (Lluc 3,16). I dues vegades, Joan Baptista diu: «Jo no el coneixia».

Ara potser sí que el comença a conèixer, perquè Déu, que menà Joan Baptista a batejar, li ensenya qui és Jesús: «Aquell damunt del qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa, és el qui bateja amb Esperit Sant». Jesús, ple de Déu, ple de l'Esperit de Déu, fa que tots els homes rebem aquesta alenada sagrada i comencem a ser homes justificats, honorats, sobris, pietosos.

I nosaltres, el coneixem Jesús? Tal vegada hem llegit coses sobre ell, però qui és aquest profeta? Joan Baptista sí que,

ara, ho sap: «Jo ho he vist i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu». No el començarem a conèixer fins que no comencem a creure que Jesús és l'estimat del Pare i ha sortit del seu si: podem dir que ha estat *engendrat* per Déu Pare com un Fill; regalat a tots els homes i les dones del món. Regalat a mi, pobre pecador.

Després d'haver estat batejats «amb l'Esperit Sant» (vegeu Joan 3,13) o, com dirà Lluc encara amb més força, un cop batejats «amb l'Esperit Sant i amb foc» (Lluc 3,16), començarem a comprendre que Jesús és la imatge visible i humana del Déu invisible; l'expressió en captivament humà del seu Amor infinit. El veurem com l'home perfecte, mesura de la humanitat nostra, que ens ensenya el camí veritable que porta a la Vida.

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

Jesús fa present la tendresa de Déu Pare

El Baptisme de Jesús al Jordà —present en l'evangeli llegit avui— no és un episodi messiànic individual; és el punt de partença del testimoniatge del Pare sobre el seu Fill estimat i de l'Esperit Sant, que baixa sobre Jesús que inicia la seva manifestació a Israel.

Jesús ens manifesta que Déu ens estima com a Pare, superant totes les limitacions humanes que el mot pot incloure. Nosaltres vivim aquest amor beneficiant-nos també de les experiències positives que els models humans de paternitat o de maternitat puguin reflectir de la bonesa única de Déu.

Si anomenem Pare a Déu és perquè el seu Fill Jesucrist l'anomenava així i ensenyà a fer-ho als deixebles (179 vegades Déu és designat Pare en el Nou Testament). La singularitat de l'Evangeli és que Jesús de Natzaret tingui Déu per Pare i ensenyi els altres que Déu és Pare de tots.

Així, de retop, el creient que, impulsat per l'Esperit, té Déu per Pare i l'anomena, com Jesús, «Abbà, Pare», sent

agraït el do de la filiació divina. I així arriba a entendre també la grandesa de la persona humana i el respecte que mereix. «En realitat, el misteri de l'home només s'aclearia veritablement en el misteri de la Paraula encarnada... Crist, el nou Adam, revelant el misteri del Pare i del seu amor, manifesta plenament l'home al mateix home i li descobreix la seva vocació altíssima... (*Gaudium et Spes*, 22).

Crist ens manifesta la tendresa de l'amor del Pare i ens invita a acollir aquest amor i a viure'l amb els altres. La dinàmica de l'amor exigeix que per estimar l'altre acceptem de ser estimats per l'Altre. «Ambdós (amors) estan tan estretament entrelaçats, que l'afirmació d'estimar Déu és en realitat una mentida si l'home es tanca al proïsme o fins i tot l'odia» (Enc. *Déu és amor*, 16).

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! *El rostre del Déu amor*. PAM, 2006)

EL SAGRAT COR A CATALUNYA

Sor Filomena Ferrer, apòstol del Cor de Jesús

L'any 2007 hem celebrat el cinquè centenari del traspàs de sant Francesc de Pàola († 1507), fundador de l'orde dels Mínims. A l'inici del segle XVII la branca femenina d'aquest orde s'establí a la ciutat de Barcelona (1623). Uns anys després s'establiren a Valls (1681) i, en temps més recents, fundaren un monestir a Móra d'Ebre (1894).

Aquesta darrera fundació de monges Mínimes es realitzà secundant una iniciativa de sor Filomena Ferrer i Galzeran (germana del famós escultor Feliu Ferrer). Filomena Ferrer nasqué el 3 d'abril de 1841 a la població de Móra d'Ebre (bisbat de Tortosa). Durant la seva adolescència i joventut fou molt agraciada amb comunicacions espirituals i experiències místiques que la portaren a demanar l'admissió al monestir de monges Mínimes de Valls on, una volta professa, excel·lí com a devota, confident i apòstol del Cor de Jesús.

Aquesta devoció cristològica, de gran arrel a Catalunya, com hem vist al llarg d'aquests articlets, la portà a promoure la fundació d'un monestir a la seva població nadiua. Tanmateix, la fundació de Móra no es realitzà fins uns anys després del traspàs de sor Filomena, ocorregut el dia 13 d'agost de 1868, als 27 anys d'edat.

En efecte, amb data 18 de novembre de 1883, en el marc d'una solemne cerimònia on predicà l'actual beat Manuel Domingo i Sol, el llavors bisbe de Tortosa, Francisco Aznar y Pueyo, beneí la primera pedra del nou monestir que, una volta enllestit, rebé la primera comunitat de Mínimes el mes d'octubre de 1894. S'ha d'assenyalar que aquest monestir compta amb un concorregut temple expiatori dedicat al Sagrat Cor, que fou inaugurat durant l'any sant de 1925 i que hem d'afegir a la relació de temples expiatoris edificats durant la segona meitat del segle XIX a Puig-Agut, a Girona i al Tibidabo.

Fra Valentí Serra de Manresa
Arxiver dels caputxins de Catalunya

SANTORAL

20. ✠ Diumenge II durant l'any. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. Dilluns. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259); santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr. romana (a Catalunya, demà); beata Josepa-Maria de Santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

22. Dimarts. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Ossa (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

23. Dimecres. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora; sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i

mr. a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. Dijous. Sant Francesc de Sales (Savoia 1567 - Lió 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors; Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

25. Divendres. Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc (Fets 9,1-22); sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. mr.

26. Dissabte. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viuda, deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

ENTREVISTA

► PILAR LANCE

Ajudar a volar

VOLS-Voluntariat Solidari és una associació sense afany de lucre per a la cooperació i la solidaritat amb els infants i joves dels països en vies de desenvolupament. Vinculada a la Família Salesiana de Barcelona, el seu objectiu principal és contribuir a la promoció humana des del camp de l'educació. Fa més de quinze anys que treballen estretament amb les comunitats de Costa d'Ivori i, des d'aleshores, han anat ampliant el camp d'actuació i han col·laborat amb diferents comunitats locals de l'Àfrica i de l'Amèrica Llatina. La Pilar Lance és educadora social «de formació, professió i per vocació», està estudiant ciències religioses i és voluntària i presidenta de l'ONG VOLS-Voluntariat Solidari.

Quina és la missió de VOLS?

Posar-nos al costat dels infants i joves més desafavorits del Sud per treballar i lluitar pels seus drets des del camp de l'educació. La nostra tasca principal és la sensibilització i l'educació d'infants, joves i adults de la nostra societat sobre les desigualtats entre el Nord i el Sud i les injustícies que se'n deriven.

Com col·laboren amb les comunitats de l'Àfrica i de l'Amèrica Llatina?

Recolzem projectes educatius i de desenvolupament integral al Sud, ja que entenem que la nostra ajuda no només consisteix a enviar voluntaris cada estiu: creiem que cal apostar econòmicament per ells, perquè siguin capaços de lluitar pels seus drets per ells mateixos. Creiem en una solidaritat basada en la trobada amb l'altre; quan es produeix, la mirada se't transforma i deixes de veure pobres per trobar-te amb persones.

Què ha après de la seva experiència a VOLS?

A l'associació ens deixem sorprendre, compartim i aprenem dels infants i joves del Sud. Resulta impressionant veure com els que no tenen res són els més capaços de posar la seva vida en mans de Déu. VOLS em va donar l'oportunitat de viure en primera persona un voluntariat diferent i aquesta experiència m'ha ajudat a fer un camí de fe. He après que no fas de voluntària sinó que ho ets; que no ajudes els altres sinó que et trobes amb ells i que el que jo tinc no m'ho puc guardar com un tresor per a mi: l'he de compartir, perquè a mi me l'han regalat.

Òscar Bardaji i Martín

VÍCTIMAS Y MATONES

La familia y el acoso escolar

Ya hemos visto cómo el maltrato infantil y juvenil dentro del ámbito doméstico es generador de agresividad en los niños que, luego, fácilmente se transforma en violencia. A continuación expongo algunas premisas básicas como introducción al tema del acoso escolar.

1. La exposición crónica a la violencia en casa y la tolerancia hacia la conducta agresiva dentro del propio hogar facilita la violencia fuera de la familia, por ejemplo, en la escuela. Quiero que quede constancia de que la mayoría de los hijos maltratados se convierten en niños problemáticos en la escuela, maltratan a otros niños y, más adelante, terminan siendo adultos que también maltratan.

2. El contexto familiar, los vínculos entre padres e hijos y el estilo educativo ejercen una gran influencia en las relaciones que los niños tienen con sus compañeros. No olvidemos que los niños pequeños aprenden a socializarse dentro de las familias, y el modelo de relación que adquieren de pequeños lo exportan a las relaciones con los demás.

3. En esta misma línea de influencia familiar —viéndola desde otra situación—, debemos tener en cuenta que la *sobreprotección* de los hijos que se desarrolle en el hogar y los vínculos inseguros que se establezcan con los progenitores o sus cuidadores habituales, dificultarán el establecimiento de una conducta sana de autonomía, premisa esencial para que se establezca una buena relación con los iguales.

Con lo dicho le he adelantado unas claves elementales para entender a los hijos-alumnos que irán para matones o para víctimas.

Dr. Paulino Castells
(*Víctimas y matones*. Ed. Ceac, Barcelona 2007)

AGENDA

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.—Diumenge 20 de gener, 7.30 tarda, a la catedral Eucaristia Eucumènica. Dimecres 23, 8 tarda a l'Església Evangèlica Baptista (c/ Alcalde Porqueres 43), pregària de les esglésies cristianes de Lleida. Organitza: Delegació d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós.

Festa de sant Sebastià a la diòcesi.—Diumenge 20, festa de sant Sebastià a diversos pobles de la diòcesi: Maials, 11.30, Missa a l'ermita de Sant Sebastià; Torrebesses, 11 del matí, Missa Major; Vilaller, 5 tarda, a l'ermita de Riupedrós. També Alcarràs, Alfarràs, Almenar i Alpicat celebren Sant Sebastià.

Jornada Mundial de l'Immigrant.—Diumenge 20, 10 del matí al col·legi Maristes Montserrat, celebració religiosa i festiva de la Jornada Mundial de l'Immigrant, organitzada pel Secretariat diocesà d'Atenció Pastoral als Immigrants.

Curs d'aproximació a l'Antic Testament.—Dimarts 22, de 7.30 a 8.30 de la tarda a l'Acadèmia Mariana, organitzat per l'Hospitalitat de Lourdes. Tema: «El Pentateuc: formació, fonts, missatge, Gènesi, Èxode», a càrrec del claretà Jaume Sidera.

Festa de sant Sebastià del Pont de Suert a Lleida.—Dissabte 26, 12.30 del migdia al santuari parroquia de Santa Teresina, Eucaristia organitzada pels oriünds de la Ribagorça residents a Lleida i la Confraria de Sant Sebastià del Pont, concelebrada pels antics rectors i sacerdots fills de la Ribagorça i presidida per Mn. Valero Beltran, rector emèrit del Pont de Suert. Tot seguit, dinar de germanor.

Consell Pastoral Diocesà.—Divendres 25, de 7 a 9 de la tarda a l'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església, presidit pel bisbe Salinas.

Seminari d'Espiritualitat del Carmel.—Dissabte 26, de 10.30 a 12.45 del matí, al santuari-parroquia de Santa Teresina, «Comentari a textos escollits de la germana Cristina Kaufmann», a càrrec del P. Àngel Briñas.

Recés mensual a la catedral.—Dissabte 26, de 4 a 6 de la tarda a la capella del Santíssim de la Catedral de Lleida, recés mensual dirigit per Mn. Daniel Turmo. Entrada per la porta lateral del carrer Almuñí Vell.

IV Curs de Formació Cristiana d'Adults.—Dissabte 26, de 6.15 a 7.15 a la parroquia de Sant Jaume de Lleida, a càrrec del rector Mn. Jordi Pardell. Tema: Jesús de Natzaré: Revelació de l'home.

Va Fira de la Infància Missionera.—Dissabte 26, de les 4 a les 6 de la tarda, a l'Acadèmia Mariana, organitzada per la Delegació diocesana de Missions i adreçada a infants de la catequesi, amb el lema: «Posem-nos a treballar».

Agenda actualitzada a la pàgina web:
www.bisbatlleida.org

Càritas celebra l'Assemblea general i commemora «60 anys de servei als pobres»

Amb el lema: *Creure és comprometre's. Compromís per la justícia social*, Càritas Diocesana va celebrar el 15 de desembre en la seva seu social, l'Assemblea general amb 120 assistents entre socis, voluntaris diocesans i parroquials.

Presidí l'Assemblea l'administrador apostòlic Xavier Salinas, acompanyat pel consiliari, el germà marista Benet Arbues i el director de l'entitat, Ramon Baró.

L'Assemblea va començar amb una celebració de la paraula, plena de símbols. Tot seguit es féu balanç de l'etapa preparatòria de l'Assemblea, on 20 grups de Càritas parroquials, 2 grups d'assessors externs, els diferents equips de responsables de cada programa, el grup de responsables de programa i les treballadores de l'entitat; han participat fent les seves aportacions per tal de donar contingut a l'Assemblea general.

Al voltant d'unes 300 persones han manifestat el seu parer referent a les realitats de pobresa i injustícia social de l'entorn més proper (barri, poble, ciutat); a l'estil de participació en l'atenció i denúncia d'aquestes realitats i quines propostes concretes d'actuació poden ajudar a avançar, tant a nivell personal com d'entitat.

Presentació del Model d'acció social de Càritas

Durant l'Assemblea es féu també la presentació del Model d'acció social de Càritas, mitjançant un petit document que recull els principis bàsics —«la mística»— que inspiren la seva raó de ser i són el motor d'arrencada que impulsa els seus projectes i programes.

D'aquest document cal remarcar un credo propi de Càritas, que diu:

«Creiem que la dignitat de cada persona és inalienable. Creiem que cada persona és un tot integrat.

Creiem que la caritat rau en testimoniar l'amor de Déu a les persones.

Creiem que la fe esdevé morta si no va acompanyada de les obres.

Creiem que som cridats a ser signes de la presència de l'Esperit en els pobres.

Creiem que Càritas té la doble missió de projectar-se cap enfora, estimant els pobres i col·laborant en l'acció transformadora del món, i d'actuar dins de la comunitat cristiana per a sensibilitzar-la i aportar-li el dinamisme evangèlic.

Creiem que hi ha petjades de la presència de Déu en la història, en els esdeveniments, en la naturalesa i en cada persona.

Creiem que el clam angoixant dels qui sofreixen les conseqüències d'un ordre injust, són signes que interpel·len Càritas.

Creiem que el sofriment de tants germans i germanes d'arreu, és una crida de Déu a la comunitat cristiana.

Creiem que tota persona mereix ser tinguda en compte en la seva situació concreta.

Creiem que la realitat —el món— és el lloc d'encarnació on Déu continua habitant entre nosaltres.

Creiem que Càritas necessita una bona i àgil organització i gestió internes.

Creiem en la utopia evangèlica de la fraternitat universal.»

Amb ell es féu una crida a totes les persones que el comparteixin, a col·laborar amb Càritas.

Pla d'acció de Càritas

Es presentà el Pla d'Acció de l'entitat pels propers anys, amb les accions més significatives com la presentació d'un nou organigrama funcional, la creació del Consell Assessor de Càritas Diocesana de Lleida, un programa d'innovació i estudis, i un altre de Cooperació Internacional.

L'Assemblea va veure necessari la revitalització de les Càritas parroquials com a cèl·lules de base per portar a terme les finalitats de l'entitat i un pla de suport a les Càritas parroquials. Es féu també l'elecció dels quatre representants de les Càritas Parroquials al Consell (Montserrat Bacardí, Conrado Farré, Trinitat Llop i Encarna Torrelles).

L'Assemblea va cloure amb la inauguració de l'exposició «Càritas Lleida 2007» i es presentà la litografia de Víctor P. Pallarès «Càritas, 60 anys», que es pot adquirir a la seu de l'entitat, a la plaça Sant Josep 2, de Lleida.

Acte commemoratiu al paranimf de l'Acadèmia Mariana

Ja per la tarda, al paranimf de l'Acadèmia Mariana es féu la commemoració de «Càritas, 60 anys al servei dels pobres», presidit pel vicari de Pastoral Mn. Antoni Jové, amb la participació de testimonis de l'entitat i un acte de reconeixement als voluntaris. Emotiu fou, però, el record i reconeixement de qui en fou delegat, Mn. Jaume Rubió. L'acte va cloure amb un concert a càrrec del Quartet Amalgama de l'Orquestra Julià Carbonell de les Terres de Lleida.

Càritas ha celebrat també enguany la «Campanya de Nadal», dedicada al dret de la salut i amb el lema: «Els drets humans són universals, les oportunitats ho haurien de ser. Primers auxilis, segones oportunitats».

Càritas, reptes de futur

L'assemblea de Càritas, va aprovar els projectes d'actuació per als propers anys, en la tasca de millorar les condicions de vida de les persones sense recursos.

Volem col·laborar en l'atenció de les pobres extremes, persones que no tenen cobertes ni les necessitats més bàsiques de la seva existència: alimentació, salut, habitatge. Per això volem millorar el nostre servei d'acollida, fent-lo més proper i cordial, donant un millor suport econòmic a necessitats urgents. L'any 2007 hem dedicat 45.000 € a donar petits ajuts (lloguers d'habitatges, alimentació, roba, medicaments, despeses escolars d'infants, etc.), fruit d'unes 3.000 atencions realitzades. Però no és suficient i ho volem millorar. Hem col·laborat en l'atenció dels temporers invertint uns recursos d'uns 10.000 €. Però aquestes intervencions solament donen el «peix» i volem ser capaços, cada vegada més de «donar la canya i ensenyar a pescar». No hi ha millor ma-

nera de resoldre situacions de pobresa que fer possible una feina estable i una vivenda en condicions i recuperar una vida digna com a persona.

Per això volem millorar serveis com el dels habitatges solidaris, que acull a persones amb risc d'exclusió i on els hi oferim mitjans per a que puguin refer la seva vida, amb una feina i un habitatge propi; o el programa de reinserció laboral *Troballes*, on oferim directament llocs de treball a persones amb moltes dificultats per trobar una feina, els hi ensenyem un ofi-

ci i fem la tasca d'intermediació laboral buscant una feina estable. També ens preocupa l'atenció directa i continuada de la gent gran, oferint-los persones voluntàries que els acompanyen i donen suport en les seves necessitats.

També volem ajudar a crear consciència de la situació dels països anomenats «del Tercer Món». Aquest any ficarem en marxa el nou programa de Cooperació Internacional de Càritas amb la creació d'un fons propi per emergències humanitàries.

Per tots aquests projectes demanem la col·laboració de tots amb l'acció social de Càritas. Tenim molts pocs socis i ens manquen voluntaris per tirar endavant les actuacions que ens hem plantejat. Ajudeu-nos! Les persones sense recursos us ho agrairan i la societat lleidatana serà més solidària.

Ramon Baró Cerqueda

Director de Càritas Diocesana de Lleida